

Muzika až do krve - takhle se taky folkotocí!

Napsal uživatel Petr Merxbauer
Pondělí, 17. prosinec 2001 01:00

13. prosince 2001 Folkotoč - Jewel folk z Děčína u nás v HiFi klubu 20:30 - V mrazivém zimním dnu jsme měli obavu z návštěvnosti. Přece jen doma u kamen je příjemně, navíc v nedaleké Měšťanské besedě koncertoval Hop Trop a Samson s jeho partou. Nakonec to nedopadlo tak zle. Sice oproti předchozím akcím slabší, ale za těchto podmínek i tak příjemná návštěva 35 platících posluchačů zaplnila HiFi klub dostatečně. I hosté z dalekého Děčína D.C. (jak oni říkají) dorazili bez problémů a předvedli se ve velmi dobrém světle. Hlas Honzy Masojídka mi v první anglicky zpívané písni připomněl křehký tenor Arta Garfunkela, zpěvačka Jewel folku je jedním slovem vynikající jak v písničkách tvrdšího ražení, tak v krásných šansonech. Pochvala nutně patří bubeníkovi: jeho hra je citlivá, přesně sloužící muzice, dobře se doplňují kytary i s přehledem ovládané klávesy. Celkově jsem pocit, že hrají srdcem a dokáží to také dát najevo a to mi dělá velkou radost. Zkrátka, škoda, že Děčín je tak z ruky. Určitě bych jinak rád viděl a slyšel Jewel folk v Plzni častěji. (A těšíme se na návštěvu u nich!) Ostatně příznivý dojem zanechali i mezi publikem (zjištěno průzkumem veřejného mínění) a vytleskaný přídavek byl zasloužený.

Strašlivka nastoupila trochu handicapována nepřítomností zpěvačky Ivy a jak jsme se o její party střídali, nebyla nouze o překvapení. Petrův přednes závěrečné sloky Večírku, kde se v textu praví, že "těch krásných šatů od něho mám právě akorát dost, nechám je svlečené na stole" vzbudil velké pobavení v sále a potlesk na otevřené scéně. Už takřka tradičně došlo na chvíli poezie a opět nejvíce bodovala báseň Hanse Sachse, tentokrát "O dvou radostných smrtích". Přestože už jsme v neúplném složení hráli vícekrát, musím tentokrát uznat, že už jsme se s nepřítomností naší hlavní zpěvačky dokázali vyrovnat lépe. Nadprůměrně pěkná byla dnes O ptáku ohniváku a lišce Ryšce, povedl se i Takový konec a spolehlivě silná byla Krajina mého srdce. Bětka pěkně zazpívala Rváče, kteří měli obvyklý říz, zvláště pak v mezihře hoboje a houslí. A poslední kuriozita: v Silénovi, lyrické to písni, hrála Iva na hoboj s takovým zaujetím, že to bylo až do krve (prýštíci ze rtu). Tomu říkám zaujetí pro hudbu :-)